

Edini slovenski dnevnik
v Zedinjenih državah.
Velja za vse leto... \$3.00
Ima 10.000 naročnikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
in the United States.
Issued every day except
Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 292. — ŠTEV. 292.

NEW YORK, SATURDAY, DECEMBER 13, 1913. — SOBOTA, 13. DECEMBRA, 1913.

VOLUME XXI — LETNIK XXI

Admiral Fletcher je ustavil bojevanje po cestah Tampica.

PRISILIL JE FEDERALCE IN USTAŠE, DA SO PRENEHALI S STRELJANJEM PO ULICAH, KI JE TRAJALO VEČ UR. — ZAGROZIL JE, DA BO NAMERIL SVOJE TOPOVE NA MESTO TER PRICEL BOMBARDIRATI, AKO SE TAKOJ NE PRENEHA S STRELJANJEM. — V SVRHO VARSTVA TUJCEV. GIBANJE VILLE NA SEVERU. MESTO OJINAGA JE OBKLJENO IN FEDERALCI SE PRIPRAVLJajo NA ODLOČLNI NAPAD OD STRANI USTAŠEV.

Podadmiral Fletcher je ustavil bojevanje v Tampico s tem, da je zagrozi, da otvori na mesto ognji. To je storil, da varuje inzeme.

Cete generala Villa so zapodile federalno armado generala Salvadorja Mercado nazaj proti Ojinagu. Ukaž konstitucionalistov, naj vsi Spanci zapuste Mehiko, je imel za posledico protest od strani Spanije, Anglije in Združenih držav.

Mexico City, Mehika, 12. dec. Podadmiral Frank F. Fletcher ki poveljuje ameriško eskadro pred Tampico, je ustavil danes bojevanje med ustaškimi oblegovalci in federalno garnizijo.

Na vse zgodaj zjutraj je dal vsem inozemcem povelje, naj se napotijo k vodni čerti. Bitka je bila tako vroča, da je padlo veliko granat v poslopja, v katerih so poiskali inozemce zavetja. Nato je admiral Fletcher podvzel svoje korake. Zapretil je, da takoj otvori ogenj, nakar sta obe stranki prenehali s streljanjem.

V Tampico se nahaja sedaj 2000 federalnih vojakov. Stevilo ustašev ni znano, vendar pa se eni, da jih je dvakrat tliko kot pri federalcu. Pričakuje se še nadaljnji čet iz Victoria, glavnega mesta države Tamaulipas, ki leži na pol pota med Tampico in Monterey.

El Paso, Tex., 12. dec. — Svetiromi I. K. L. in M. trinajstega kalvalerjskega polka so odšli danes pod poveljstvom majorja McNaeme iz Fort Bliss v Presidio, Tex., da bi bili v slučaju spopada med federalci in ustaši pri Ojinagu na mestu. Ustaši so danes izjavili, da so potom svojih tajnih agentov izvedeli, da je general Salazar federalni poveljnik v Ojinagu, da svojim ljudem navodila, naj streljajo v Presidio v slučaju, da bi jih ustaši premagali. S tem bi se izvralo intervencijo Združenih držav. Nadalje zatrjujejo ustaši da so njihovi ljudje ustavili pohod generala Mercado proti meji.

Ustaši v Juarezu so danes izjavili, da je despela njihova armada 3500 mož do 20 milij proti Ojinagi ter da je vsled tega generalu Mercado popolnoma zastavljen pot. General Louis Terzera in več odliečnih Mehikancev.

Angloške aspiracije. London, Anglija, 12. dec. — Danes je došlo sem potrdilo vesti, da je kongres Costa Rica zavrnjal ratifikacijo petrojevskih koncesij, z katere se je potezala neka angloška družba, ki stoji v zvezi z Lord Cowdray-om. Neki član tirkde Pearson je danes izjavil:

Mi se ne bomo obrnili na nobeno državo, ki je enkrat odklonila naše ponudbe, izvezemi seveda slajč, da nas ista naprosi. Tudi ni reanična vest, da smo stopili v nova pogajanja z republiko Columbia. Naši konkurenti bodo kmalu zapazili, da so cene za koncesije tako pognali v višino, da ne more nihče pri tem napraviti dobeka.

Podmorski potres v Californiji. Los Angeles, Cal., 12. dec. — Predlog Rusije, naj se odstrani vse inozemske čete iz Pekina in province Či-li, je zelo presenetil državno tajništvo. Namigalo je, da bodo Združene države kot prva velešila, ki jo priznala mlađo republiko, komaj pristale v ta predlog. Vladni krogi so prepričani, da bi tak korak le zvišal nevarnost za konstitucionalno vlado ter da nudijo tamozanje ameriške in druge inozemske čete ne le garancijo za varnost življenja in imetja inozemcev, temveč da morajo tudi nastopati proti turbulentnim elementom, ki ne prestano kujejo zarote.

Združene države imajo v tem trenutku v Pekinu 335 mornarskih vojakov pod poveljstvom majorja Dion Williams ter 34 četnarkov in 827 mož infanterije, kateri povljejajo polkovnik John C. Tilson.

Burnett predloga. Washington, D. C., 12. dec. — Burnett iz Alabame, predsednik naseljenškega komiteja in velik sovražnik naseljencev, dela z vso vremeno na to, da bi prišla njegova predloga zopet na dnevnici red. Predlog bo skušal ovreči Sulzberger, predsednik "Jewish Society" v New Yorku. Rekel je, da je najmanj 25 odstotkov ruskih naseljencev analafbetov, ki privajajo samo zategadelj sem, da bi se odtegnili preganjanju v domovini. Zalostna luč bi pada na svobodno inštitucijo Zdr. držav, če bi se samo zato preprečil ljudjem dostop, ker ne znajo brati.

Cubanska vlada se opravljuje. Havana, Cuba, 12. dec. — Cubanska vlada se je danes formalno opravljala pri ameriški vladi radi začetka postopanja napram tem ameriškim danam. Pred tedni so namreč despele sem ter so jih brez vzroka prijeli ter preiskali.

Razmere v Calumetu.

Na delu so ogleduh, ki naj bi zbrali material za obtožbo proti stavkujočim ruderjem.

Calumet, Mich., 12. dec. — Policija v zvezi z rovnimi detektivi je upororila danes pogrom na trgovino Western Federation of Miners. Tam so našli ducat nabasnih pušk in deset revolverjev. Osem ruderjev-stavkarjev je bilo aretiranih ter zatrjuje policija, da je eden izmed njih podal izpoved, vsesl' koje je baje zelo obremenjenih par uradnikov unije. Da se hujša prebivalstvo proti stavkarjem, se širi bajke, da je unija uvaževala orožje znamenom, da uprizori splošno klanje.

Oblasti skušajo na vse načine omejiti osebno prostost stavkarjev. Parade stavkarjev so prepovedane z utemeljevanjem, da bi tako prislo do bojev med stavkarji in "moščanskim komitejem", ki je sestavljen iz sinov trgovcev in uradnikov rudarskih družb. To družbo so zaprisegli ter jo bodo uporabili proti stavkarjem.

Charles N. Moyer, predsednik W. F. of M. je danes opetovan skupščini končati stavko s tem, da je stavil posestnikom rorov predlog, naj predloži zahteve delavcev razsodilču. Posestniki rorov pa so odklonili vsako pogajanje, ker so prepričani, da se jim bo s posredovanjem oblasti posrečilo zlomiti stavko.

Razmere na Kitajskem.

Burzija je predlagala, naj se spravi tuje vojaštvo iz Pekina. — Začuden diplomati.

Pekin, Kitajska, 12. dec. — Ruska vlada je danes stavila predlog, naj se odstrani vse inozemske čete iz province Či-li. Kitajska, vseštevki legacijske straže, polke v Tientsin in čete, ki stražijo železnicu med morjem in Pekinom, in sicer raditev, ker ni razmere v severni Kitajski smatrati več kot nevarne za inozemcev.

London, Anglija, 12. dec. — Počevalec lista "Times" v Mexico City, je sporočil danes zjutraj, da imajo federalci Tampico sedno v edino v oblasti. Potrdil je tudi zopetno zavzetje Torreona, da se boji se nadaljujejo.

London, Anglija, 12. dec. — Ruska vlada je danes stavila predlog, naj se odstrani vse inozemske čete iz province Či-li. Kitajska, vseštevki legacijske straže, polke v Tientsin in čete, ki stražijo železnicu med morjem in Pekinom, in sicer raditev, ker ni razmere v severni Kitajski smatrati več kot nevarne za inozemcev.

Vazilij N. Krupenski, ruski poslanik za Kitajsko, je obelodobil na predlog ter nadalje izjavil, da bo Rusija sama odstranila svoje čete in legacijsko stražo v slučaju, da bi drugi velevlastni nepristale v ta predlog.

To znanilo je vzbudilo med člani inozemskoga diplomatičnega zbora veliko začudenje, ker smatra večina poslanikov razmene na jugu in severu Kitajske kot tako zamotane. V diplomatičnih krogih se širi gorovica, da zasleduje morebitni Rusija s tem svojim korakom posebne politične namene.

Washington, D. C., 12. dec. — Predlog Rusije, naj se odstrani vse inozemske čete iz Pekina in province Či-li, je zelo presenetil državno tajništvo. Namigalo je, da bodo Združene države kot prva velešila, ki jo priznala mlađo republiko, komaj pristale v ta predlog. Vladni krogi so prepričani, da bi tak korak le zvišal nevarnost za konstitucionalno vlado ter da nudijo tamozanje ameriške in druge inozemske čete ne le garancijo za varnost življenja in imetja inozemcev, temveč da morajo tudi nastopati proti turbulentnim elementom, ki ne prestano kujejo zarote.

Združene države imajo v tem trenutku v Pekinu 335 mornarskih vojakov pod poveljstvom majorja Dion Williams ter 34 četnarkov in 827 mož infanterije, kateri povljejajo polkovnik John C. Tilson.

Burnett predloga.

Washington, D. C., 12. dec. — Burnett iz Alabame, predsednik naseljenškega komiteja in velik sovražnik naseljencev, dela z vso vremeno na to, da bi prišla njegova predloga zopet na dnevnici red. Predlog bo skušal ovreči Sulzberger, predsednik "Jewish Society" v New Yorku. Rekel je, da je najmanj 25 odstotkov ruskih naseljencev analafbetov, ki privajajo samo zategadelj sem, da bi se odtegnili preganjanju v domovini. Zalostna luč bi pada na svobodno inštitucijo Zdr. držav, če bi se samo zato preprečil ljudjem dostop, ker ne znajo brati.

Cubanska vlada se opravljuje. Havana, Cuba, 12. dec. — Cubanska vlada se je danes formalno opravljala pri ameriški vladi radi začetka postopanja napram tem ameriškim danam. Pred tedni so namreč despele sem ter so jih brez vzroka prijeli ter preiskali.

Eksplozija bombe.

Knjigovedkinja mrtva.

Ko je razvijala zavitek, je eksplodiral peklenki stroj in ji raztrgal glavo na kosce.

KAJ JE VZROK?

Pošiljatev je bila možde namejena gospodarju. Vse poizvedovanje zastonj.

Ida Anusevitz, 18-letna knjigovedkinja v pisarni O. K. Belling Co., katera je last Wm. H. Callanana, je sprljala včeraj zjutraj od eksprezmana mal zavoj. Ko ga je odprial, je eksplodiral v njem se nahajajoči peklenki stroj. Deklice so našli v mikri silno razmesarjeno.

Kerk Thomas McCabe, ki se je nahajal v neposredni bližini Anusevitze, je bil le lahko ranjen. Ko je eksprezeman oddal zavoj, je zahteval potrdilo.

Ida Anusevitz je pred kratkim gradnula na Washington Irving-visoki šoli in je tako nato stopila k Callanunu v službo, ki ima že 27 let trgovino in je v 52. letu svoje starosti. Policijskim uradnikom je reklo, da nima nobenega sovražnika. Policija je zaslušala vse one Italijane, ki so bili pred kratkim objavili v njem.

Strokovnjak za eksplozivne tvari, ki je preiskal ostanke bombe, je reklo, da ne ve, kaj je bilo v njej, vsekakor je pa morala imeti bomba grozno eksplozivno moč, ker je napravila v tleh veliko luknjo.

Ker ni imela knjigovedkinja z nikomur nikakrtega ljubavnega razmerja in sploh se ni z moškim dovolj občevala, sodijo, da je bila bomba namenjena gospodarju. Policija je sicer izdala generalni alarm, pa brez uspeha. Na zavoju je bil naslov odpošiljalja takole označen: — Surprise Ind. Co., 23 Battery Place.

Ples pod cenzuro.

Indianapolis, Ind., 12. dec. — Zupan Wallace je danes izdal novo ordinanco, ki določa, da mora biti pri vseh plesnih zabavah od policijskega šefa imenovana matrona, katera ima pravico vse one osebe, ki se količkaj pregrešajo zoper pravnost spoditi izvor.

Vlak povozil poštno uradnico. Lewistown, Pa., 12. dec. Miss Anne M. Eckbert, ki je bila skoznja tri desetletja pri vlaku, da bo Rusija sama odstranila svoje čete in legacijsko stražo v slučaju, da bi drugi velevlastni nepristale v ta predlog.

To znanilo je vzbudilo med člani inozemskoga diplomatičnega zbora veliko začudenje, ker smatra večina poslanikov razmene na jugu in severu Kitajske kot tako zamotane. V diplomatičnih krogih se širi gorovica, da zasleduje morebitni Rusija s tem svojim korakom posebne politične namene.

Washington, D. C., 12. dec. — Predlog Rusije, naj se odstrani vse inozemske čete iz Pekina in province Či-li, je zelo presenetil državno tajništvo. Namigalo je, da bodo Združene države kot prva velešila, ki jo priznala mlađo republiko, komaj pristale v ta predlog. Vladni krogi so prepričani, da bi tak korak le zvišal nevarnost za konstitucionalno vlado ter da nudijo tamozanje ameriške in druge inozemske čete ne le garancijo za varnost življenja in imetja inozemcev, temveč da morajo tudi nastopati proti turbulentnim elementom, ki ne prestano kujejo zarote.

Združene države imajo v tem trenutku v Pekinu 335 mornarskih vojakov pod poveljstvom majorja Dion Williams ter 34 četnarkov in 827 mož infanterije, kateri povljejajo polkovnik John C. Tilson.

Burnett predloga.

Washington, D. C., 12. dec. — Burnett iz Alabame, predsednik naseljenškega komiteja in velik sovražnik naseljencev, dela z vso vremeno na to, da bi prišla njegova predloga zopet na dnevnici red. Predlog bo skušal ovreči Sulzberger, predsednik "Jewish Society" v New Yorku. Rekel je, da je najmanj 25 odstotkov ruskih naseljencev analafbetov, ki privajajo samo zategadelj sem, da bi se odtegnili preganjanju v domovini. Zalostna luč bi pada na svobodno inštitucijo Zdr. držav, če bi se samo zato preprečil ljudjem dostop, ker ne znajo brati.

Cubanska vlada se opravljuje. Havana, Cuba, 12. dec. — Cubanska vlada se je danes formalno opravljala pri ameriški vladi radi začetka postopanja napram tem ameriškim danam. Pred tedni so namreč despele sem ter so jih brez vzroka prijeli ter preiskali.

Slučaj Mrs. Buffum.

Do grozrega dejanja jo je napotil ljubimec. — Iz svoje celice vidi na smrtno posteljc hčerke.

Little Valley, N. Y., 12. dec. — Pod oboljbo, da je zastrupila svojega soprega ter petletnega sina, se nahaja 32letna Mrs. Cynthia Buffum v Cattaraugus okraju ječi. Iz celice vidi naravnost na farmo, kjer je izvršila grozno dejanja in kjer umira njena dejetna hčerka Laura, katero je zastrupila. Soba, v kateri umira dejetne, se nahaja le 200 črevljev od celice jenice.

V strašna dejanja je zavedel Mrs. Buffum njen ljubimec, neki Ibrahim. Izjavila je, da je bila njen ljubimec, neki Frank, izvrsna knjigovedkinja v pisarni O. K. Belling Co., katera je last Wm. H. Callanana, je sprljala včeraj zjutraj od eksprezmana mal zavoj. Ko ga je odprial, je eksplodiral v njem se nahajajoči peklenki stroj. Deklice so našli v mikri silno razmesarjeno.

Iza Anusevitz, 18-letna knjigovedkinja v pisarni O. K. Belling Co., katera je last Wm. H. Callanana, je sprljala včeraj zjutraj od eksprezmana mal zavoj. Pod oboljbo, da je zastrupila svojega soprega ter petletnega sina, se nahaja 32letna Mrs. Cynthia Buffum v Cattaraugus okraju ječi. Iz celice vidi naravnost na farmo, kjer je izvršila grozno dejanja in kjer umira njena dejetna hčerka Laura, katero je zastrupila. Soba

Požigalec.

(Božična povest.)

Zelo hitro je pomikala trojka med lepim zvonenjem čez s snegom pokrito ravnino. Kristalni ledeni kocsi so letali čez njo in gorko sopenje konj je sproti zmrzvalo. Kočijaž pa je vedno priganjal konje, da tem preje dosega v gorko zavetje in se reši mrlzega severnega vetra.

Fedor Ivanovič Markov, okrajni zdravnik iz Volsk, je sedel v saneh ter bil opravljen v težki kožuh in se ni prav nič zanimal kaj se oklu njega godi. Njegove misli so bile popolnoma drugje. Na povelje governerja je moral v Obojan pregledati šolsko mladino. Toda mož se ni tolkanj brigal za povelje governerja o preiskavi mladine, pač pa se bolj zanimal za vitko, lepo žensko — Marijo Pavlovno, mlado učiteljico v Obojan. To pa ne smemo vzeti za zlo petinridesetletnemu možu v dobrih razmerah. Uboga učitelica pa se je morala za hornih dvajset rubljev in prostim stanovanjem ukvarjati z vaškimi dečki in deklamicami ter jim v glavo ubijati prve stopnje znanja in obnašanja.

Ta uboga deklica se mu je smilila. Živeti je moral med neizobraženimi ljudmi, prabivati same v bornem šolskem poslopju in se ukvarjati z razposajeno valko mladino, kar gotovo ni kaka zabava. Cudno se mu je pa zdelelo, da je bila klub tem raznenram vedno dobre volje. Kadar se smejala, se mu je zdele kot da bi sijalo solnce, kadar je pa gorivila, je mislil, da če je lepo godbo. Bila je pa tudi bolj izobražena, kot so druge vaške učiteljice. Siroti ni preostalo druga, nego prevzeti službo učiteljice v Obojan. Vsakdo hoče vendar živeti! Od svojega pičlega zasluga je še branila, da bi zamogla kasneje obiskovati višjo šolo in se povzdigniti v boljšo službo.

Posečilo se je Fedor Ivanovič preskrbeti dobrej deklici še postranski zasluzek pri starej plemeniti gospoj, katere posestvo je bilo v bližini. Marija Pavlovna bi moralna visokoj gospoj vsak dan čitati od čerte do šeste ure zvečer. Danes se mu je ponudila prilika, da jo predstavi. Smejati se je moral njeni brezkrnosti.

Ko je ostavila šolsko poslopje, je vrata malega stanovanja samo zapahnila, ključe vežnih vrat pa dela pod velik kamen ob pragu. Ko ji je Fedor Ivanovič očital lahkomiselnost, mu je smeje odgovorila:

"Oh, gospod Fedor Ivanovič, kako pa naj slabotna ženska seboj vlači tako težak ključ, ki je kot od kake trdnjave. Tukaj leži bolj na varnem kakov v bla gajni; moje šole se vaščani od daleč izogibljejo."

Kakor je bila vesela, tako je bila tudi resna. Ko ji je omenil bližajoči se katoliški Božič, je postala hkrati popolnoma spremenjena in komaj je zadrževala solze. Božične praznike v samoti prebiti je za katoličane zelo bolestno.

"Pri Bogu, deklica se mi smili", je govoril Fedor Ivanovič son seboj — pri tej priliki pa je obstala trojka pred njegovo hišo v Volsk.

V prvem nadstropju v delalni sobi so svito gorele svetlinice in ogenj je plapolal v kamnu. Prijetna topota se je razprostirala po prostori, zunanj je pa vla da la ojstra zima. Toda gospod o krajni zdravnik ni čutil udobnosti — nekaj ga je nadlegovalo in ni našel pokoja ne pri pisalni mizi, ne ob kamnu, ne pri jedilnej mizi, niti pri puhtecem samovaru. — Stara kuharica je imela poslednje dni težavno stališče. Prepričala se je, da je blagorodnega gospoda obsedel hudobni duh. Dekla in kočijaž sta si to pritrtila. Kar se že leto dni ni zgodilo, se je sedaj. Gospod je pregledal hišo od kleti do podstrešja, marsikaj grajal in napovedal, da je potreba marsikaj prenoviti.

"Pazi, Matuška", je rekel kočijaž, "hišo hoče prodati." "To bi bila moja smrt", je vzduhnila starca. "Pa še več se je zgodilo, je pravil kočijaž. "Po mestu se je vozil, kupil lepe prte, kožuhu ste rokavice, samovar, knjige in več drugih stvari."

"Zakaj pa to?" je vprašal Matuška.

"No v štirnjstih dnebi obhajamo naš ruski božič", je vesel pripomnila dekla.

"Blagorodni gospod nas hoče obdarovati. Bog mu nakloni zdravje in dolgo življenje."

"Prav imas, Katinka. Toda gospod, ki ne je in ne piše — je bolan — zelo bolan, najbrže ni nekaj prav v njegovih glavi. Kdor je pameten, ta ne poseka na vrstu s sengom pokrito smreko, jo ne zvleče v hišo in postopa z njo kakov bi bila čudežno drevo."

Med tem kramljanim pa je bil začutti ropot žage, potem pa težke udarce kladiva — Fedor Ivanovič je sam lastnorocno zagal stojalo za smreko.

Zelo čuden ropot je bil to. "Sveta mati božja kasanška", je zopet pričela kuvarica, "blagorodni gospod so zblaznili."

Vsi trije se so prekržali.

Drugi dan, katoliški sveti večer, pa se je njih strah še povsal. Matuška je izrekla, da so blagorodni gospod godni za blaznico. Smreko je povezal z vrvjo, sprosil si lep mizni prt, pri zanjtrku lepo zavil kavijar, pozneje si pustil pristni zlate pene in z jabolki in orehi delal raznovrstne burke. Opoldne se je komaj dotaknil jedil, najboljši stvari pa zavil in skrbno zaklebil v ročni kovček.

"Ali ni to prava blaznost?" "Da, to je blaznost," so vse pritrdili.

"Pri svetem Vladimiru, ako bi to vedela njegova pokojna mati, devetkrat bi se obrnila v grob," je vzdihovala Matuška, med tem se ji pa solze utrinjale razoci.

Tudi Katinka je ihtela. — Kočijaž pa je bil tako ginjen, da je pozabil na kožarček in je vodko (žganje) na debelo požiral kar isteklenice.

"Meni je tako tesno pri srcu", je zagotavjal, potem pa vstal in se nekoliko opotekel. "Ob treh hoče blagorodni gospod peljati k nekemu bolniku v Petrovsk. Bog ve, kaj se nam med potom pripeti!"

Bolj tesno mu je bilo prisreču, ko je videl, da gospod ni dal le ročnega kovčega v sani, temveč tudi povito smreko. V skrbi za njegovo osebo, se je še enkrat prekržal.

"Voz naravnost — mimo Obojan!"

Smrtna tišina je vladala v vasi. Nič se ni ganilo, samo snežinke so padale.

"Počakaj me 'pri vrču!', je zapovedal Fedor Ivanovič, roti krovček in smreko pa postavil v sneg.

Kočijaž je sam vozil po samotni vaški cesti, prepričan pa je bil, da blagorodni gospod ni polnoma iz uma, ker 'vodka 'pri vrču' v Obojanu' je bila najboljša v vsej okolici.

Fedor Ivanovič je previdno ogledoval okoli — nobenega človeka ni videl. Tudi šolsko poslopje s zaprtimi okni je kazalo osamelost, Marija Pavlovna se je podala na posestvo k čitanju.

Nekaj iskaje je pripognil svoj obraz k tomu. Brzo je odstranil smreko je stala Marija Pavlovna lepoška kakor kedaj popreje, za roko pa je držala triletne dečka rdečih las. Z veseljem je nasadil lepe voščene svečice, stojalo pa pokril z mahom.

Drevo jej bode stokrat bolj igajalo, nego vse slasice, se menjal in na stran odložil nekaj ačunskih knjig. Skrbno je razprostrel čez mizo hragecni prt, na sredo postavil božično drevo, spodaj pa položil svoja darila. Potem je prižgal svečice.

Cas je bežal — Pavlovna je rotovo že na povratku. Brzo je odkorakal na prosto in ključ potek skril pod sneg.

Nekaj minut kasneje pa je drila trojka sedaj med glasnim zvonenjem proti Petrovsku. Potem se vračal proti domu — zopet čez Obojan.

Ali naj se vstavi pred šolo? — Ne, to bi bilo povod slabim govoricom.

Daleč na obnebju je bilo videti temno rudeči žar — v tih noči presenetljiv prizor. Kočijaž se je prekržal. To je severni žar — veliko moreje v ognju. Sedaj je plapolalo in visoko se dvigal planen, na tisoči isker je padało na meg. Ne, to ni bil severni žar, temveč — požar! Blagorodni govorica.

"Zakaj pa to?" je vprašal Matuška.

"No v štirnjstih dnebi obhajamo naš ruski božič", je zaklical kocijaž prestrašen, "ves Obojan je v plamenu."

Fedor Ivanovič je odvrgel kožuh in gledal predse v rudeče žareče podnebjje.

Kakor vihar je drvila trojka čez sneg.

Prikazala se je vas, — vaška cesta se je ozivila — vaščani so hiteli iz svojih koč.

"Kje gori? Povej mi brzo, mužik!"

"Tam zadaj — pri šoli!"

Kakor bi strela zadeba dobrega Fedor Ivanoviča. — Bleščeče božično drevo, mehki prt — samo ena iskra — dalje ni mogel misliti.

Plamen je švigel iz šolskega poslopja in več napolnjene lopje bilo v divjem plamenu. Trske so pokale in iskre letele visoko in na široko naokolu, vsak poskus jadkujočih in kampičnih vaščanov ogenj pogasiti — je bil zmanj. Preostalo ni nič druga, nego ogenj ometiti. — Fedor Ivanovič je prihobil k starosti in vprašal: "Kje je učiteljiča?"

"Tam pri drevesu!"

Veliko breme se mu je odvralo od srca. Nema in bleda je zrila Marija Pavlovna na pogorešče. — Tolažilne besede so je prihajale na uho. Fedor Ivanovič je stal pred njo in globoko sopol, ter prikel za njeno mrzlo roko. — Stresla se je na životu in ga gledala kakor bi pri njem iskala pomoči, solze so se mu pojavile v očeh.

"Vse je proč — spomin na ranjke starši, moje knjige, moje delo, moji prihranki — vse, vse je proč! Ko sem odprla vrata in rezgal ter pobegnil Eden izmed častnikov se je kmalu na to vrnih z nekim vojakom brez čevljev in kape nazaj k pekovi hiši. Vrata pa so bila zaklenjena. Vrata je prišlo še več vojakov. Vrata so na poziv odprli in preiskava se je znova pričela. Zdaj so preiskovali zgornje nadstropje, kjer stanuje ravnatelj. Tudi njegova žena je na poziv odprla vrata in častnik je vstopil s sabljijo in revolverjem v roki ter zatevil, naj se izroče begunci. Žena je hotela vsa prestrarena pobegniti s svojim sinčkom, vendar pa so jo prijeli vojaki, ki so bili postavljeni pri vhodu in ki so imeli povlečeno, da nikogar ne puste ne note ver. Med tem je prikarakala četa vojakov, katerim je častnik zapovedal: "Laden!" Divja gonja se je zopet pričela, vse stanovale so zbudili, preiskali omare, postelje, podstrešje, vendar je bilo vse zastonj. Končno so odšli iz hiše ter ustavili neki voz, ki se je pripravil iz Rovere della Luna. Po treh do štirih urah je postal po ulicah zopet vse mirno. Padlo je tudi več strelov. Vznemirjenje med prebivalstvom je bilo zelo veliko.

Marija Pavlovna, aka imate pogum, zaupajte Vaše življenje človeku, ki stoji pred Vami in prosi za Vašo ljubezen!"

Izkala je besedi, dasi je bilo njeni sreci že dalj časa njemu udano. Slednjič je rekla boječe: "Fedor Ivanovič, okrajni zdravnik iz Volsk in jaz siromašna deklica."

Upela je svoje oči v njega. "Sreč, katero Vam je nakljeno, in katero bodo bili za Vas do poslednjega trenotka."

Stismil je njeno drobno roko in jo krepko držal ter natihal na njeni.

"Marija Pavlovna, aka imate pogum, zaupajte Vaše življenje človeku, ki stoji pred Vami in prosi za Vašo ljubezen!"

Izkala je besedi, dasi je bilo njeni sreci že dalj časa njemu udano. Slednjič je rekla boječe: "Fedor Ivanovič, okrajni zdravnik iz Volsk in jaz siromašna deklica."

"Ki naj postane moja žena kakov mi Bog pomaga!"

Priprnila je svojo glavo k njemu in čutila nepopisno srečo. V tem hipu se je šolsko poslopje zgrmelo na kup in velik plamen švignil proti nebu. —

Leta so minila, ali ljubezen je ostala. Pravo življenje in nakljeno mu je izkazovala, kakor da bi bila vedenja spomlad.

V hiši v Volsku je bilo vse razsvetljeno. Pred bogato okrašeno srečo je stala Marija Pavlovna, so zaslišali prebivalci ponosni nakrat strel. Tako je načelo začelo, kako kliče grofica: "Ustrelila sem ga!" in v njeni roki vidijo samokres, iz katerega se še kadi. Kmalu nato pa najdejo tudi ustreljenega sluga stotnika, protstaka Quintilia Dolimante. Sluga je imel prestreljeno čelo in je bil na mestu mrtev. Grofica je bila grozno razburjena in še po dolgem času je mogla popisati ves dogodek. Ko je bila v sobi, pride v sobo sluga, se vrže nanjo in jo hoče imeti. Ona se je branila na vso moč, ko si pa ni znala drugiče pomagati, je zgrabila za močev samokres in ga ustrelila. "Rešila sem svojo čast kot žena in mati, druge resitve ni bilo." Njen počitkov je verjeten, ker ima sluga čisto razpraskan obraz, kar pa kaže na boj med grofico in slugom. Tovariši sluge pa tudi pričovedujejo o njem vse polno dogodkov, ki kažejo, da je bil velik prijatelj ženski in da je imel za seboj tudi vse polno doživljajev z visokimi damami, kar mu je menda tudi v tem slučaju dalo pogum. Pa je naletel na žensko, ki eni poštenje, in bil je kaznovan za svojo predzrnost.

Vnela se je veja.

"Požigalec!" je rekla glasno se snežje lepa mlada žena.

Gospodar je hitro ugasil gočo vejo in z veseljem potegnil k sebi svojo ženo. — Vsi trije so z veseljem gledali blešče lepega božičnega drevesa.

Toda kmalu je postal v hiši živahn. Došli so dobri prijatelji in med njimi tudi nova novačna iz Obojana. Tudi Matuška, Katinka in Boris kočijaž — vse so bili obdarjeni. Nastalo je pravo veselje in praznovanje so praznik vseh praznikov — veseli božični prazniki.

Marija Pavlovna pa je skrivajša v sosedno sobo kjer se je načalo klavir in z nežnimi prstimi pričela udarjati na tipke.

V lepih in mogočnih akordih pa je odmevala po vseh prostih prelepih pesem: "Sveta noč."

NAŠ GOSPODAR,

edini slovenski magazin v Ameriki. Izhaže na 32 straneh vsak mesec in velja za vse leto samo \$1.00. Prinaša podrobne članke za gospodarstvo, gospodinjstvo, lepe povesti, razprave o naših gibanjih in zanimivosti iz celega sveta. Pošljite denar na:

Naš Gospodar,

2616 S. Lawndale Avenue,

(10-8 v 2 d) Chicago, Ill.

Razne zanimivosti.

Nasilenosti častnikov.

"Trento", klerikalno glasilo v Tridentu, poroča, da so v Tridentu, Roveretu in Mezzocoronu na Južnem Tirolskem izvršili častniki zadnjih dneh velike nasilenosti. Iz Mezzocoronu je dobil časopis opis nasilenosti, ki ga je podpisalo več uglednih meščanov. Ta nasilenstva so se dogodila v noči od 1. na 2. nov. Med nekim častnikom in več civilisti je prišlo do prepira. Ko je prišel na to se neki drug častnik, so civilisti pobegnili v hišo nekega peca. Častniki so vdrli v hišo in pozvali delavce, naj izroče begunci, ti so deloma pobegnili iz hiše, deloma so se umaknili v posamezna stanovanja. In tedaj se je začela divja gonja: razbijala so se okna, nasilno odpiral vrat, prevratalo pohištvo, preiskala skladisci, dočim se je krun v peči sežgal. Nekega človeka, ki je šel mimo, so pozdravili z besedami: "Stoj, ali streljam!" Vendar pa mu je posrečilo, da je pobegnil. Ne

"Kmečki strah".

(Dogodek iz zgornještajerskih planin.)

Priobčil dr. L. L.

Krčmar Švedrar iz Oberschoisbuechla je z žalostjo opazil, da bo letos začel slaba letina. Radi dejavnega poletja je prišlo v hribe malo tujcev, domači fantje so se izselili v Ameriko, kar je bilo starih kmetov, pijačev po potokom, se so polagoma že izpili in izumirajo. Z eno besedo: piva se je iztocoilo malo in se ga bo odsele, ko se bliža jesen, še manj. Vina je v sodu še precej in se mora iztocoiti, preden pride mošt. da ne zaostane in se ne pokvari, kajti krčmar Švedrar ve, da ima njegovo vino v sebi take snovi, ki ne vdruže čez eno leto.

Ako ne pridejo loveci, bo slabo za krčmarja Švedrara iz Oberschoisbuechla.

Poslal je torek v listi "Treu Stimmen" kratko poročilo, da se je na Sehoisbuechlu prikazala čudna zver: rep ima kot brezovo metlo, glavo kot svinjski kotel, telo kot celovski linter, požiral konje za obed in prešče za voščerjo, za zajtek pa ovece z mladiči.

Listič je prinesel poročilo takoj v prvi prihodnji številki, a obenem mu je pisal urednik zelo ulidno pismo, ter ga prosil: naj pošlje še kaj tacega. Na Balkanu ni vojske, v državnem zboru ni obstrukcije, nobenega pretepa med Čehi in Nemci, nobenega pretepa med Žuganjim, radi de narne krize nobene vsemenske slavnosti, na Mehiko in Kanado ruske pravde in laške volitve se pa njegovi bralei ne razumejo.

Torej ni druge stvari, kakor da so zapri kakšno natakarico radi tativno, kakor ali da so žandarji vjeli kakšnega potepinskega herca. Zato prosi krčmarja Švedrara, naj še pride na pomoč v sedanjih težkih časih.

Prvi uspeh dotične novice se je pokazal kmalu. Gospod okrajni glavar je postal dva žandarja v Oberschoisbuechlu poizvedoval, kako je z dotično zverino. Tudi na okrajnem glavarstvu je bila namreč suša. Okraj je čisto nemški, torej ni mogel gospod okrajni glavar hoditi po farovih pregledovat, v katerem jeziku se pišejo cerkvene knjige. Francoskih vojsk ni bilo tu pred sto leti, da bi se postavil spomenik, samo premiranje bikov in mrjascev je pa slednjie tudi za kanclijiske gospode predolgočasna stvar.

Krčmar Švedrar je sprejel žandarja prijazno, ter povedal, da je "kmečki strah" ravnokar raztrgal pri njem tele, ter ga dal iz kože. V dokaz prinese lahko poročo okusne teleče pečenke. Tudi je pustil za hlevom, tik poleg hišice, v kateri počiva lužnji čuvaj Votan, takozvan "potico", katero vzameta lahko žandarji s sabo, da jo neseta okrajni glavarju.

Zandar si je z resnim, uradnim obrazom vse popisal, potem zavil "potico" v papir in dal v torbo. Nato sta se pa oba žandarja vsečela, jedla telečjo pečenko in pila pivo, slednjie se pa prijazno poslovila od krčmara Švedrara, ki ju je pred odhodom še ponižno prosil, naj dolgi v trgu povesta ljudem o zverini na Oberschoisbuechlu in o dobri postrežbi v Švedrarevi go stilni.

Kmalu potem so prinesle "Treu deutsche Stimmen" drugo notico, da je "kmečki strah" raztrgal prešče. Zver je skočila od zunaj na streho svinjaka, jo raztrgal, skočila na debelo svinjo, jo prijela, vlekla skozi streho, skočila dol in potem s svinjo v gobu preskočila štiri metre visoki plot. V dokaz služi luknja v strehi in okusne krvave klobase, narezane iz dotične svinje.

Ker je bila suša tudi pri vseh drugih uredništvih, je šla notica iz lista v list.

Okrajno glavarstvo je poslalo "potico" skrivnostne zverine nemški učenjaku, da jo kemično prešče, občurno poročilo pa na ministrstvo na Dunaju, ter čakalo nadaljnih odredb od višje oblasti.

Tudi pri ministrstvu je bila velika suša. Gospodje so bili mnenja, da ne kaže, da bi se vladala v tikala v češko-nemški ali v poljsko-rusinski spor. Take reči naj poravnajo prizadete stranke med sabo. Vremenske katastrofe v

je hotel tudi imeti nekoliko "kmečkega strahu". Stoinštirideset žandarjev so poslali gori, pa še ni zadostovalo, da bi zasedli vse gostilne. K sreči so pa cepali loveci od vseh strani, tako, da jih je vsak krčmar imel nekaj, naša skrbna vlada je pa dala na ogrožene zgornje štajerske planine postaviti telefon, ter je zvezala vse gostilne med seboj, da so se lahko loveci iz ene oštarije pogovarjali z drugo, ter pravčasno zvedeli, kdaj so kje nastavili sveže pivo ali pa delali klobase.

Medtem se je učenjak, ki bi imel preštudirati dotično zverinsko "potico", lotil dela. Polozil jo je na police, ter šel k obedu, a po obedu je na hotel dati v restor. K nesreči je pa imel služkinjo Kranjco, ki ni mogla razumeti, da služi dotična stvar v znanstvene namene, ter jo je posredovala v vrgla proč. Ko je gospod hotel "potico" znanstvene preiskati in je ni več našel, ga je spretelel grozen strah. Da pa vendar reši ugled nemške narodnosti, je dal sosedovemu sultangu žreti surovega mesa, potem pa preiskal njegov odpadek in res je natančna kemiena analiza dozna, da je to odpadek neke živali, ki žre surove meso in je tako velika, kot največji pes.

Kmalu potem je prišla od oksnega glavarstva komisija na Oberschoisbuechlu, ki je dognala, da je pri Švedraru dobro pivo in okusne klobase. Oče Švedraro rekli, da jim je "Kmečki strah" pokončal že nekaj ove dovoje telet in eno svinjo.

Odsele sta bila dva žandarja: stalna gosta pri Švedraru in oče Švedraro so jima določili posebne mizice z belim prtom.

Začeli so se oglašati loveci vseh strani. Eni so pisali obširne pisma na okrajno glavarstvo, katerih so dajali resne nasveti, kako ugnati "kmečkega strahu". Drugi so prihajali osebno, da s nabrejajo lavorik v Švedrarevem gostilni — na Oberschoisbuechlu Eden je trdil, da je poprej v Beludžistanu lovil tigre, drugi Ameriki z Indijanci hodili za bivoli, tretji je v Afriki streljal leve. Vsak je bil pa največji lovski veščak na "kmečkega strahu". Mnogi so obsedeli v trgu po gastrinah in kavarnah, igrali tarok in bilard, pošiljali novice v časopise in skršali vrnilti svojo fotografijo v kakšen ilustrirani časopis. Pa tudi Švedraro je dobil zrostov toliko, da je moral najeti eno natakarico, katero so gosti takoj krstili za "kmečki strah".

Z ozirom na to, da je "kmečki strah" znaten, da, v sedanjih tehničnih časih skoraj edini vir doznavanja zgornještajerskega preivalstva, se poziva slavna vlada, naj storí vse, kar je v njeni moći, da ne izgine in ne opesa, ampak kolikor mogoče razširi. Pri deljnjem uradu naj se ustanovi poseben urad za rejo in pospeševanje "kmečkega strahu". Predlog je bil sprejet z dostavkom dr. Korošca, naj se "kmečki strah" aploidi tudi po savinjskih planinah.

Nedavno je pa prinesel nek učeden štajerski nemški list novice, da se je v Graden ustanovila delniška družba za racionalno izrabljivanje "kmečkega strahu", ki se je takoj obrnila na delo in na državo za podporo.

To je povest o štajerskem "kmečkem strahu".

"Pravi pristni 'kmečki strah' je nahaja tudi v bližini Unterstinkenbruna. Otroci so našli slelove njegovih stopinj v pesku, 'atere je dal gospod Puklar takoj fotografirati, ter je postal sliko na okrajno glavarstvo. V Puklarjevi gostilni je vedno svež pivo, ter vsak čas gorki in mrzle jedi. Strežejo domače 'diandl' v kratkih krilih."

Obenem je postal na okrajno glavarstvo fotografijo zverinskih stopinj in gospodje uradniki s'ako spoznali, da so to stopinje d' leva, kajti ujemajo se populare s stopinjami leva, ki so našlikane na šolskih stenskih tablah, priporočenih od štajerskega delželnega šolskega sveta.

Tako sta imela torek oba krčmarji vsak svoj "kmečki strah" — pri enem je bil pasje, pri drugem pa mačje vrste.

Mnogo gostov je spoznalo, da je bolje loviti "kmečki strah" pri Puklarju, kot pri Švedraru prvič, ker je bližje pri cesti, torej v vsakem slučaju bolj varno in drugič, ker je boljše pivo.

Poslane Krofar je sklical shod svojih volilev in je bil v prijetju nemu položaju, da mu ni bilo treba mislit, kaj bo govoril. Grmel je čez "kmečki strah" in čelovo, ki ne pomaga revnim kmetom na štajerskih planinah. Pri okrajnem glavarstvu so pa medtem nastavili enega komisarja in mu dali v pomoč dva uradnika, da vodijo zadevo "kmečkega strahu".

Slednjie bi bilo še vse dobro, samo ako bi ne bilo toliko nevoščljivosti med ljudmi. Zgodilo se je namreč, da se je skoraj za vsakim bregom našel krčmar, ki

Za smeh in kratek čas.

TUDI OP RAVEK.

"Kaj delate vendar cel dan, gospod Vampež?"

"Gledam, da deluje moj ka pital."

Na banki.

Union banka v Peterburgu je imela svojo policijo, da jo je stražila pred roparskimi napadi. Gospod vodja ni mogel neko noč spati. Hotel se je prepricati, da je policija res tudi dobra. Prebolekel se je in obravna našemil, v rokah pa je imel velik revolver ter sel k blagajni.

Policija ni bila za nič. Mirno so gledali kako je prebolečen vodja blagajno odpril ter odnesel dva milijona rubljev iz nje. A od onega časa tudi niso več zvedeli za vodjo — izginil je neznanom.

Primera.

— Prmejš, to je pa čudno. Toliko ljudi se je že ubilo pri letalu po zraku, pa vendar se dobes vedno novi, ki tako store.

— Vidiš, ravno tako je z ženimi: Koliko je že ljudi ozjenjenih, ampak neodoljiva moč "kmečkega strahu" je prisilila dr. Korošca in njegovo gardo, da se je učlonil. Poslane Krofar je sestavil predlog, ki je bil sprejet sočasno:

Z ozirom na to, da je "kmečki strah" znaten, da, v sedanjih tehničnih časih skoraj edini vir doznavanja zgornještajerskega preivalstva, se poziva slavna vlada, naj storí vse, kar je v njeni moći, da ne izgine in ne opesa, ampak kolikor mogoče razširi. Pri deljnjem uradu naj se ustanovi poseben urad za rejo in pospeševanje "kmečkega strahu". Predlog je bil sprejet z dostavkom dr. Korošca, naj se "kmečki strah" aploidi tudi po savinjskih planinah.

Nedavno je pa prinesel nek učeden štajerski nemški list novice, da se je v Graden ustanovila delniška družba za racionalno izrabljivanje "kmečkega strahu", ki se je takoj obrnila na delo in na državo za podporo.

To je povest o štajerskem "kmečkem strahu".

"Pravi pristni 'kmečki strah' je nahaja tudi v bližini Unterstinkenbruna. Otroci so našli slelove njegovih stopinj v pesku, 'atere je dal gospod Puklar takoj fotografirati, ter je postal sliko na okrajno glavarstvo. V Puklarjevi gostilni je vedno svež pivo, ter vsak čas gorki in mrzle jedi. Strežejo domače 'diandl' v kratkih krilih."

Oče: "Tako neumno vprašanje! Zato, da se ne zaleti kak voz odzadaj vanje."

NOTRANJA VREDNOST.

"Katicia! Ženina Ti lahko p reskrbi: Vitek je kot jelka, brhkega obraza, pridnih rok, dobra duha in zvestega srca!"

Ona (ga prekine): "Dobro, dobro! To so vendar same zuna njščine — ali ima tudi kaj de narja?"

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.
ZAŠTAVE, REGALJE, ZNAKE, KAPE
PEČATE IN VSE POTREBSCINE
ZA DRUSTVA IN JEDNOTE.
Deleni prve vrste. Cene nizke.

2711 S. MILLARD AVE., CHICAGO, ILL.

SLOVENESKE CENIKE POŠILJAMO ZASTONJ.

**14 karat ura,
čisto zlato.**
Samo \$18.00.

Najboljše ameriško kolesje.
Na 11 kamenov, velikost št. 12.

Ravnotaka kot slika.

M. Pogorelc,29 E. Madison St., Room 1112
CHICAGO, ILLINOIS

Pri meni dobite znače vseh JEDNOT in ZVEZ du cat za \$1.10.

KRASNO DARILO.

Kako vsako leto, tako tudi letos razposlje svetovno znana lekarna

PARTOS v New Yorku

več tisoč krasnih kotedarjev za leto 1914

na svoje odjemalce. Vsakomu, kateri naroči vsaj za \$1.00 PARTOLA, občeznanega in od najboljih zdravnikov priporočenega sredstva za

čiščenje krvi in želodca ter redno stolico,

ali katerega drugega zdravila, odpošljemo z obratno pošto poleg zdravila tudi omenjeni kolegar popolnoma zastonj in poštne prosto.

Ako bolujete od: kašja, reumatizma, glavobolja, na želodcu, neredni stolici, slabem spavanju, trganju po udih, srbenju kože, zobobolu, očeh ali ušeh, ledicah, jetrih i. t. d. ali na kakšni tajni bolezni ter ste že zastonj trošili denar za zdravila, pišite takoj v materinskem jeziku ter pismu priložite \$1.00 ter ga naslovite na:

THE PARTOS PHARMACY,

160 -- 2nd Ave., New York, N. Y.

in z obratno pošto vam odpošljemo potrebna zdravila. - Slovenski ceniki se pošiljajo zastonj.

Phone 240.

FRANK PETKOVSEK, javni notar — Notary Public,

718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, najbolje tganje te izvrstne smotke — patentovana zdravila

PRODAJA vojne listike vseh prekonom skilic, etat.

POŠILJA denar v star kraj sanesljive in poštene

UPRAVLJA vse v notarski posel spadajoča dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortland St., New York.

Po znižani ceni!**Amerika in Amerikanci**

Spisal Rev. J. M. Trunk

je dobiti poštne prosto za \$2.50. Knjiga je vezana v platno in za spomin jako priljčna.

Založnik je imel veliko stroškov in se mu nikakor ni izplačala, zato je cena znižana, da se vsaj deloma pokrije veliki stroški.

Dobiti je pri:

Sloven

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik IVAN GERM 507 Cherry Way or Box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOZIC, Eveleth, Minn., Box 641.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 424.
Pomočni tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha, Neb., 1284 So. 15th St.
Blagajnik: IVAN GOUCE, Ely, Minn., Box 106.
Kupnik: ALOJS VIRANT, Lorain, Ohio, 1700 E. 21st St.

VRHOVNI ZDRAVNIM:

Dr. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 920 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOJS KOSTELJC, Bellwood, Colo., Box 512.
MIHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich., 115 — 7th St.
PETER SPEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNIKI:

IVAN KERZISNIK, Burdina, Pa., Box 188.
FRANK GOUCE, Chisholm, Minn., Box 718.
MARTIN KOCHEVAR, Pueblo, Colo., 1219 Eller Ave.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljatve na glavnega blagajnika Jednote.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Ogenj. Iz Bohinjske Srednje vasi poročajo: Dne 13. novembra okrog 11. je nastal v stogu posnetnice Frančiške Markež iz Srednje vasi št. 50 ogenj, ki je v dobre ure popolnoma vpepel imenovani stog kljub silnemu naluju. Ogenj so omejili domaćini brez požarne brambe. Markeževa ima škodo kakih 900 K, ker ni bila nič zavarovana. Začigali so otočci, ki so se pod stogom igrali v žig.

Faliten nemški denarni zavod. Vlcm v cerkev. V cerkev v Grattweinu so vlonimi neznanci in ukradli monstranco s eborijem, oboje nad 1000 K vredno. Vlonili so se splazili v cerkev po lestvi.

Faliten nemški denarni zavod.

Bistrica. Bistrica je prišla nemška Stigerjeva posojilnica v konkurs. Oblast se je začela za stvar zanimati in je uvedena preiskava. Udeleženi so tudi nekateri slovenski posestniki, kateri so bili tako nepravilni, da so našim narodnim nasprotnikom več zaupali kot Slovencem.

Umrl so v Ljubljani: Marija Jerneje, žena železniškega čuvalja, 75 let. — Avguštin Kermelj, rejenec, 22 dni. — Fran Dolnišek, kovač, 51 let. — Anton Zupančič, krojač, 68 let. — S. Apolonija Petelinik, usmiljenka, 59 let. — Marija Matjašič, hči postreščka, 15 let.

Bela žena. Iz Radovljice. Dne 19. nov. ob 4. smo izročili materi zemlji zemske ostanke Danice Kajfeževe, soproge tukajnjega e. kr. sodnika Antona Kajfeža. Blaga pboknjica — hči dvornega svetnika Kavčiča — je morala zapustiti v etetu svojih let ljubečega soproga in ljubljeno hčerko po dolgi in mučni bolezni. Mnogobrojni venci in veličasten pogreb naj bo hlačeče lečilo žalujocemu soprogu in dokaz, da vsa Radovljica sočutuje z zapanjenimi.

Aretacie. Na južnem kolodovoru v Ljubljani so aretirali 19letnega klijucavničarskega pomočnika Antona Leskovega iz Spodnjega Logata, ki ga je po tirahnični zasedovalo okrajno sodišče v Vipavi. Aretovan je bil tudi v Kolodovrski ulici neki brezposelni kovački pomočnik iz Zagreba, ki je nastopal pod tujim imenom. — Ljubljancanko Auo Kapeš, 22letno služkinjo pri bančnem uradniku Petru Klenzu v Trstu, so zaprli, ker so našli v njeneru kovčegu nebroj zlatnine, ki je last njene gospodinje. Dekla je tativno priznala.

Smrtna nesreča v rožarni. V trgovini za orožje Savink na trgu Corno v Gorici je poskušal trgovce samokres. Med preskušnjo se mu je samokres sprožil. Strel je zadel blagajničarko, ki je bila na mestu mrtva.

Mož brez vranice. Pred kratkim se je ponesrečil v Škednu pri Trstu delavec Jurij Veber. Zašel je med dva voza ozkotirne želieznicu in je dobil težke notranje poškodbe. Pri operaciji so mu moralni odstraniti celo vranico. Tako po operaciji so zdravniki mogoči upali, da bi mož ozdravel. Venadar pa se je njegovo stanje izboljšalo in Veber je zapustil dne 21. nov. bolnišnico skoropopolnomu zdravju.

Tihatpastrov v prosti luki v Trstu še vedno evete. Posebno se pečajo s tihatpstvom Italijani. Teden so zasledili zopet velike sleparije s saharinom in drugim blagom. Aretirali so najemnika skladu št. 26 Guattacini, ki je eden najhujših kamoraskih kričačev, dalje nekega finančnega resipienta, kapitana neke laške jadrnice optika Ivana Canza, pri katerem so imeli tihatpao skladu, nekega Canaruttija in več laških delavcev, katere so zatolitili ravno ko so hoteli s ponarejeno pobotnico odpeljati iz proste luke 150 kg saharina.

Sleparski ženin. Na državnem kolodovoru v Trstu so aretirali 30letnega krojača Adolfa Handeka iz Bukovine, ker je izobil pod pretezo zakona od služkinje Magdalene Sorandnikove 460 K denarja. Mož se je hotel odpetjati v Švico in pustiti nevesto, ki je prišla z njim iz Lvova, v Trstu.

Stekel pes je popadel v Dubrovniku tri osebe. Vse tri so odpeljali v Pasteurjev zavod na Dunaj.

Štajersko. Sammom stotnika. V nekem hotelu na Reki se je zastrupil z izolom vpkopeni stotnik Ivan Werner. Našli so ga mrtvega. Sammom je izvršil vsled materialnih težkoč.

Strela ubila moža in vola. Na Cesti pri Sv. Križu na Vipavskem je trosila neka družina iz Dornberga prah po travnikih. Pripljali so ga z volom. Kas nastane nevita z gromom v bliškom. Vsi so se zatekli pod lopo, kjer je bil privezan vol. Pridružila sta se jim še dva potnika, Zagrm, zablišča, strela udari. Vol in en potnik sta bila takoj mrtva. Drugi so bili sicer omamjeni, a so ostali nepoškodovani. Ponesrečeni potnik je bil neki Štajerec, star 32 let, ki je kot ključavnica šel v Tržič skozi delo. Na potu ga je doletela takoj žalostna smrt.

Tržička porcta. Obravnavi proti uredniku laškega lista "La Coda del Diavolo" Vittoricu Cuttimu, tožnica banka Fruulana in proti Josipu Kopaču se nista vršili, ker se Cuttimu ni moglo dostaviti povabilo. Kopač pa se bo poravnal. — 18 otožencev. Pred deželnim sodiščem se je vršila zanimiva obravnavava, pri kateri je nastopilo 18 otožencev. Otoženci so bili posestniki iz Trebče in so bili otoženi, da niso prijavili politični oblasti izbruhu kužne bolezni pri govejji živini, vendar česar se je zanesla bolezen v bližnje vase, kakor v Bazovico, v Sežano itd. Razprava je trajala celo do poldne. Sodišče je 17 otožencev oprostilo, eden pa je bil obsojen zaradi prestopka na 40 K globe. — Ranjeni finančni komisar. Dne 21. nov. zjutraj se je pričela v potrošni dvorani obravnavava proti poduradnikoma državne železnice Antonu Fuku in Josipu Šuligoju. Otožena sta, da sta v noči od 14. na 15. avgusta streljala na Barčkovljanski cesti s samokresi, pri čemer je bil ranjen finančni komisar. Avgust Künzel je izgubil eno oko. Dalje jih dolži otoženica, da sta ukradla erjarju več kosov bakra v skupni vrednosti do 2000 K. Obravnavava vzbuja veliko pozornost in še ni končana.

Kretanje parnikov. Kedaj odplujejo iz NEW YORKA

KOROŠKO.

Nepreviden avtomobilist. Na glavnem trgu v Beljaku je povozil avtomobil stavbnega podjetnika Josipa Bauerja Svetno solarico Mici Burgstallerjevo. Dekle je padlo pod voz in je dobilo precej težke poškodbe.

Smrtna nesreča. Pri St. Vidu ob Glini je zašel vsled neprevidnosti 8letni posestnik sin Gruber med zobjavo nekega poljedelskega stroja. Stroj je dečka skoro popolnoma zmečkal. Deček je knašča po nesreči umrl.

Smrtna nesreča vojaka. Neki topničar gorske artilerije v Trbižu, po imenu Agreš iz Kamnika, ki bi moral iti na dopust in je bil že v civilnih oblekah, se je hotel 13. nov. posloviti od svojih tovarišev. Ko se je hotel posloviti tudi od nekaterih v tlevu, je prišel nekej konju preblizu. Ta se je pred možem v civilu splasil ter ga z zadnjima nogama tako udaril v sredo želodeca, da se je zgrudil na tlem in v dveh minutah nato umrl. O nesreči so takoj obvestili staršev vojaka.

Najdena hranična knjižica. Farovska kuharica pri Sv. Tomažu Ana Kralj je našla 17. nov. pred farovžem v star papir zavito hranično knjižico na ime Ivan Somer po domače Rožan. Knjižica je vredna 355 K 29 v. Poleg tega je bilo v knjižici pet bankovev po 1000 K in 9 bankovev po 100 K. Rožan sta bili ukradeni meseca julija, po smrti njegove žene, dve hranični knjižice. Ena je bila kmalu po tavnini realizirana, drugo predmetno pa so pogrešali. Kuharica je oddala knjižico župniku. Kako je prišla knjižica pred farovž, in sicer na sredu poto, ki se toliko rabi, še ni pojasnjeno.

Smrtna žaleznika tira. Na Mlinu pri Beljaku je povozil vlastnik na mostu posestnikovo so progo Marijo Ungnadovo. Žena je hotela pred vlastom preiti železniški most, dasi je prehod čez ta most prepovedan. Vlak jo je vrnil ob ograjo, kjer si je razbila lobanjo in je v kratkem umrla.

Odplovjeni čolni. Zadnja povodenja je odplovila pri Beljaku včer v ribiških in drugih čolnov. Med drugimi je odplovila tudi velik tovorni čoln zidarskega mojstra Slamnika Čoln, ki je bil otovorjen, se je bržkotno popolnoma razobil. Čoln s tovrom cenijo na 250 K.

Strel na vlak. Neznan zločinec je ustrelil pri Beljaku na brzoliv. Kroglej je razbil eno okno na zadnjem vozu in se zarila v steno voza. V kupeku j sreči ne bi nobenega potnika.

Vojaška beguna. Od 4. domobranskega polka v Celovcu je počel desetnik Jurij Mešner, v Smohorju pa domobranec Vinko Gartner.

Kje je moj brat JOSIP MODIC? Pred dvema letoma je bil v Ashtola, Pa., in sedaj pa nič ne vem, kje je. Zato prosim cenjenje rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi naznani njegov naslov, za kar mu bodem zelo hvaljen, ali naj se pa sam javi. — Frank Modic, Box 26, Keewatin, Minn. (13-16-12)

Rad bi zvezel za naslov svojega svaka JANEZA MEHOVNE. Doma je iz Žirovskega vrha in je šel pred dveoma letoma v Zeljene države. Prosim cenjenje rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi javi, ali naj se pa sam oglasi. — Frank Jerina, Verona, Pa. (13-16-12)

NAZNANILO IN VABILO.

Članom društva "Delavec" št. 59 S. S. P. Z. v Conemaugh, Pa., se naznana, da se bode vršila društvena redna in glavna seja dne 21. decembra ob 3. uri popoldan. Na tej seji se bode volili nov društveni odbor za leto 1914. Kdor izmed članov se ne bude udejelil te seje, plača 25 centov v društveno blagajno.

Društvena veselica se bode vršila dne 27. decembra v Slovenskem Delavskem Domu, na katero se najvpljudnejše vabi vse člane, kakor tudi sosedna društva ter posamezne rojake in rojakinje. Začetek ob 6. uri zvečer. Vstopnina za moške \$1.00, ženske so vstopnine prostne. Za sveže pivo in ukusen prigrizek bode skrbel (13-15-12) ODBOR.

DODPLJEV

Skrivnosti Pariza.

Slika iz nižnega življenja.

Spisal Eugene Sue. — Za "Glas Naroda" priredil J. T.

(Nadaljevanje.)

"Da gospod. Cloveku mora skoraj početi sreča, če pomisli na to. Pomislite! Predvčerjšnjim pride mlada, še lepa dama sem kaj. Bila je tako bleda in suha — sama kost in koža — da je nehoti vzbudila sočutje — in to znamo pri nas. — Čeprav je bila običljena kakor bi jo vzel iz škatljice, je vendar gledala vse povsod — iz njene že zelo odrgnjene črne ogrinjače, iz njene žalne obleke in ujenega ravno takega slannnika v prošine, nesramna revščina. Gotovo je gospa iz imenitnih krogov. Zardela se je ob vprašanju, hočem li kupiti dve popolni postelji in staro omarico od nje. Odgovorila sem ji, da, ker prodajam take stvari, jih moram tudi kupiti. In če mi bodo stvari povšeči, se gotovo pogodive. Na to me je prosila, naj pridem v hišo, ki stoji na drugi strani Boulevardov ob obrežju Šmartinskega prekopa. Prepušči prodajalno svoji vnučkinji sem šla za domo. In prispeva na dvorišče take hiše, kjer stannujejo samo revni ljudje ter še potem po stopnicah navzgor. Dama potrka, in mlada dekleka okoli Stirinajstih let pride odpirati. Tudi ta je bila v žalni obleki ter suha in bleda. Ali vključ temu je bila lepa liki sočnini spomladanski dan, da, tako lepa, da sem vsled presenečenja kar obstala."

"In ta mlada dekleka?"

"Je bila hči dame v žalni obleki. Dasi je bilo zelo mraz v sobi, ni imela drugzega na sebi kakor tenko obleko iz črnega kačja z belimi pikicami vmes in popolnoma odrgnjeno majhno ogrinjanje."

"Stanovanje je bilo pač tudi zelo revno!"

"Dve prav čedni, ali popolnoma mrzli sobici. V eni je stala peč, v kateri pa ni bilo videti niti praška kakega pepela. Najbrže ni bila že dalj časa zakurjena. Dve postelji, dva stola, en divan, star kovček in mala omarica je bilo celo pohištvo. Na kovčku je ležal zvezneni zavit v belo rjavo. In ta zvezneni je bilo pa tudi vse, kar je potem ostalo materi in hčeri. Dama me je prosila naj vse pošteno cenim. In kot poštena žena sem to tudi storila, dasi je sicer moja navada poceni kupiti in draga prodati. Kajti smilile sta se mi obe neizrečeno. Dekleka je jokala intela, in debele solze so se ji vsile po licu, ko sem plačevala njuno pohištvo. Tako me je to ganilo, da sem kupila tudi staro omarico, dasi se ne pečam s takimi rečmi."

"To kupim jaz, gospa Bouvard."

"Tem boljše, moj lepi gospod. Bog ve, koliko časa bi mi delala napotje! Vzela sem jo samo, da sem ugodila ubogi dami. In rekla sem si sveto za njene reči. Misliš sem, da se bo še pogajala, da bo zahtevala več. Toda motila sem se ter uvijela, da mama ni iz navadnih krogov. Povedala sem ji svoj ponudnik, in ona je rekla: 'Dobro, Klara', de nato svoji hčeri, 'vzemi zvezneni!' Mlada dekleka vstane. Prišedši pa mimo stare omarice, pada prednjo na kolena ter jame ihleti. 'Otrok moj, vzdržuj se! Nisva same', jide mati polglasno. Iz tega je razvidno, da stabe sicer zelo ubogi, a vendar ponosni nezrečni. Ko mi je izročila gospa ključe za stare omarico, sem opazila solze tudi v ujenih izjokanih očeh. Zdela se je kakor da ji krvari srce ob ločitvi od stare omarice. Ali zelo si je prizadevala ohraniti mir in dostojnost pred tujimi ljudmi. Slednji naznani gospa vratarju, da vzamem jaz vse, kar preostaja. Potem pa smo odšli semkaj. Naštěši jima denar, sto in petnajst frankov, jih nisem videla nikdar več."

"Kako se je pisala mama?"

"Tega pa ne vem. Dama je prodala svoje reči vprito hišnega vratarja. Zato mi ni bilo treba vedeti njene imena. Kar je prodala, je bilo gotovo njena last."

"Kje stanuje?"

"Tudi ne vem."

"V njenem prejšnjem stanovanju jo menda poznao!?"

"Ne, gospod. Ko sem šla spet tja po kupljene stvari, mi po ve vratar, da sta bile prav mirni, spodobni in zelo revni ženski. Vprašala sem tudi možakarja, kje neki bosta stanovala sedaj. Ali odgovoril mi je, da mi ne more povediti tega."

Upanje, da zasledi nezrečni, je Rudolfu tedaj splaval po vodi. Saj mu ni bilo znano nič drugega kako ima mlade dekleice in pa ono pisanje, katerega smo omenili in na katerem je bilo tudi zapisano: 'Naj se piše vojvodini plemeniti Luecenayski.'

Samo še zadnje, namreč ime Luecenay, mu je porodilo v sreču upanja, ker je bila imenovana vojvodinja z grofico Harvillovo znana.

"Tukaj! Izplačajte si!", reče Rudolf branjevki pomolivši jih bankove za petsto frankov.

"Tako dobite preostanek."

"Kje bi dobil voz za te predmete?"

"Če ni predalec, zadostuje ročni voziček. Tu prav blizu stanuje oče Jeremija, ki ima tak voziček. Vaš naslov, gospod?"

"Rue du Temple št. 17."

"Rue du Temple? O, to hipo pa poznam."

"Ste bili že kdaj v njej?"

"Ze večkrat. Enkrat sem kupila nekaj red od ženske, ki stanuje tamkaj ter posoja denar na zastavo. Seveda ni tak obrot prav čedna, ali to me nič ne briga. Ona prodaja, jaz kupim, pa mirna Bosna! Drugi pot sem bila v tej hiši pred šestimi tedni, ali tako nekako. Kupila sem hišno opravo mladega moža, ki je staloval v žetrem nadstropju ter se izselil —"

"Mogoče gospod Frane Germain?" vpraša Rudolf.

"Da ta je bil. Ga-li poznate?"

"Veste za njegovo stanovanje?"

"O, prav natančno. Žal da ni dal v Rue du Temple svojega naslova. Zato ga ne morem dobiti."

"Ce ni nič drugega, Vam morem jaz ustreči."

"Ne prav dobro. Toda prepričana sem, da ga najdete."

"Kje?"

"Pri notarju, kjer dela."

"Pri notarju?"

"Da. In ta stanuje na Rue du Sentier."

"Gospod Jakob Ferrand?" vpraša Rudolf zavzeto.

"Da, tako je. To Vam je izvanredno pobožen in svet mož. V svoji pisarni ima Krizančega, kakor bi bila zakristija."

"Pa kako veste, da dela gospod Germain pri notarju?"

"To je zelo dolga zgodba. Mladi mož pride nekoč k meni ponujit celo svoje pohištvo. Sicer ni to moja obrt. Ali prosil me je in proši, in ugodiš sem mi. Kupila sem celo njegovo hišno opravo. Dobro. Plačala sem ga, tudi dobro. Najbrže je bil zadovoljen z menoj. Kajti čez štirinajst dni pride spet k meni kupit posteljo. Hetejo jo plačati pripomni, da je pozabil denarno lismico doma. Ker je imel pošten obraz sem mu rekla naj, vzame posteljo tudi brez denarja, jaz že pride ponj na njegov dom. 'Dobro', mi pravi gospod Germain. 'Ali mene ni nikdar doma. Pridite pa jutri na Rue du Sentier k notarju Jakobu Ferrand, kjer delam. Tam Vam plačam.' Prihodnji dan sem šla res tja ter tudi dobila denar. Čudno se mi pa zdi, zakaj je prodal pohištvo ter ga čez štirinajst dni spet kupil."

Rudolf pa je uganil pravi vzrok tej posebnosti. Germain se je hotel iznebiti na ta način nezrečnikov, ki so ga preganjali povsod.

In Rudolf je vriskal od veselja ob misli, da bo gospa Georges spet mogla videti svojega sina, ki ga je tako dolgo in brezuspešno iskal.

Grlica se je kimalu vrnila s smehljajočim obrazom.

"Kakor sem rekla", je vzkliknila. "Nisem se motila. Šest sto in štiri deset frankov dava za vse in Morelovi dobe pa tudi knežje pohištvo. Nič ne manjka. Vse je, prav vse, kar se potrebuje v družini. Mishla sem si: Ce se že kupuje, se naj kupi vse. Sicer sem ob tri uri pri tem nakupovanju. Pa nie ne de. Sedaj pa kar urno, gospod sosed. Plačajte hitro, potem pa pojdiva! Skoraj bo poldne, in prav dobro bom moral hiteti s šivanko, da pridobim na času, kar sem ga zmudila tukaj."

Rudolf plača ter odide s svojo sosedinjo iz "Hrama."

(Dalje prihodnj.)

Telefon 4943 Williamsburg.
Najboljši zobozdravnik
Dr. A. L. Cramer,

916 BROADWAY

dvoje vrst od Broadway gledeči, Brooklyn, N. Y.

se priporoča Slovencem za vsakostna v njegovo stroko spadajoča dela. Cena po dogovoru.

Uradne ure do 6. ure zvečer.

V pondeljkih in sredah do 8. ure zvečer in v nedeljah do 1 ure po popoldan.

NAZNANIL.

Tem potom naznjam vsem očim članom društva "Planinski Raj" št. 8 S. D. P. Z. v Segundo, Colo., katerim je potni list že potekel ali pa bode že v kratkem istega obnove. Ravnotak oponjam vse člane, ki želijo prestopni list, da mi takoj pišejo, da jim istega prekrhom.

S sobratškim pozdravom
Anton Saftić, tajnik.
P. O. Box 458, Segundo, Colo.
(13-16-12)

Ave Maria"

prvi in edini slovenski nabožni list v Ameriki.

21 NASSAU AVENUE,
BROOKLYN, N. Y.

Izhaja v začetku vsakega meseca.

Stane za celo leto \$1.00.

List prinaša lepe povesti, podnečne članke, novice iz slovenskih naselij in ima namen ohraniti slovenskemu narodu najdražje svetinje: vero in narodnost. Naj bi ne bilo nobene poštene slovenske hiše v Ameriki, kjer bi ne bil list "Ave Maria" redni obiskovalec, hišni prijatelj in učitelj.

Vejika zaloga vseh slovenskih najnovnejših molitvenikov, pravdelnih, podučnih, strokovnih, dramatičnih knjig, muzikalij itd. Naroča se:

"AVE MARIA".

21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

PRIPOROČILO.

Rojakom se priporočam za vezanje knjig. Izdelujem in prodajam vsakovrstne usnjate denarice. Jaz sem edini slovenski knjigovec v Ameriki.

Alois Gregorin,
20 Judge St., Brooklyn, N. Y.
(25-10-1x v t.)

V ZALOGI

imamo importirane slovenske grafofonike plošče in vse vrste grafofone, istotako tudi ure, vežnice ter vse v to stroku spadajoče predmete. Zahtevajte cenik!

A. J. Terbovec & Co.,
P. O. Box 25, Denver, Colo.

NAZNANIL.

Knjige so slednje:
1. Koledar za leto 1914.
2. Pravljice.
3. Zgodovina slovenskega naroda.

4. V tem znamenju bož zmagal.
5. Mlada Breda.

6. Zorislava. Povest iz davnih dinst.

Vseh šest knjig pošljam poštne pošte za 1.30.

POHODJEVE KNJIGE!!

Knjige so slednje:

1. Koledar za leto 1914.

2. Pravljice.

3. Zgodovina slovenskega naroda.

4. V tem znamenju bož zmagal.

5. Mlada Breda.

6. Zorislava. Povest iz davnih dinst.

Vseh šest knjig pošljam poštne pošte za 1.30.

POZOR, rojaki!

Dobili sem la Washington na avtočrtev, ki je vse dobro, vendar je bila huda, kjer je bila huda, da se n naredi vse v to.

Po dolges časa sem mi je posredoval la vrednost, vendar je bila huda, da se n naredi vse v to.

Na razpolago se vodne sobe in dobra domača hrana po nizkih cenah.

JAKOB VANCIC
P. O. Box 50 Cleveland, Ohio.

POHODJEVE KNJIGE!!

"GLAS NARODA" JE EDIN

SLOVENSKI DNEVNICK V ZDR

DRŽ. NAROČITE SE NANJ.

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

Regularna vožnja med New Yorkom, řestom in Reko.

Cena vožnje listkoru iz New Yorka za III. razred se do:

TRSTA \$36.00

LJUBLJANE \$37.18

REKE \$36.

ZAGREBA \$37.08

KARLOVCA \$37.25

Za Martha Washington in Kaiser Franz Josef I. stane \$3.00 več.

II. RAZRED do:

TRSTA ali REKE: Martha Washington in Kaiser Franz Josef I.

\$65.00, drugi \$50.00 do \$65.00.

Phelps Bros & Co., Gen. Agents, 21 Washington Street, NEW YORK.

HARMONIKE